

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η. (Έξαμηνο Β')

ΑΘΗΝΑ, 5 ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1910

ΔΡΙΘΟΜΟΣ 403

"Ενας λαδός υγρώνεται ἀμα δεῖξη πώς δὲ φοβᾶται τὴν ἀλήθειαν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΦΗΝΙΩΤΙΣ. Αθηνώτικα γράμματα.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΙΣ. Φυλλάδες τοῦ Γεροσέγηνος (τέλος).

PIERRE BAUDRY. Crépuscule (μετάφραση).

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Θεωτικά : Δεληκατερίνης—Βώκος—Περιθώρη.

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Ήμερατα για συζήτηση.

Η. Φ. Λ. Σημειώματα (ἀπάντη) στὴν «Ἀπόκριση» τοῦ κ. Κ. Χατζόπουλου).

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΟΗΟΥΔΟΣ. Ένα παραβόλη.

ΗΑΡΑΓΓΡΑΦΑΚΙΑ—ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ—Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΙΜΟ.

ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Φίλος ποὺ ζεῖ στὸ Ἑξατερικὸ καὶ ποὺ πάντα μὲ προσοχὴ καὶ μὲ σέβας ἀκοῦμε τὴ γνώμη του, γιατὶ τὸ ξέρουμε πῶς ἡ γνώμη αὐτὴ βγαίνει ἀπὸ βασιὰ παρατύρηση καὶ εἶναι πάντα καλοζυγιασμένη, μᾶς γράφει τάκολουθα :

«Ἐπρεπε δ «Νουμᾶς» νάχει κάπιες πολιτικὲς ἀρχὲς ποὺ νὰ συζητεῖ σοβαρὰ καὶ ταχτικά. Νά,

«1) Φιλοθεασιλικὰ αἰσθήματα, γιατὶ ἀηδιάζουν τὴν Ἐθρώπη, δταν φερνόμαστε χωριάτικα πρὲς τοὺς βασιλιάδες ποὺ μᾶς ἔνγαλαν τόσες φορὲς ἀπὸ τὴ λάσπη.

«2) Παιθαρχία στὸ στρατὸ καὶ στόλο. Χωρὶς πειθαρχία εἶναι ἀρματωμένοι ὅχλοι, δηλαδὴ χειρότεροι καὶ πιὸ ἐπικίντυνοι παρὰ ἀν δὲν υπαρχαν.

«3) Ὅπουργοι ὅχι βουλευτάδες. Οἱ Τούρκοι ἔτοι σὲ 1 1/2 χρόνο πολιτιστηκαν. Τώρα οἱ Ὅπουργοι χάνουν τὸν καιρὸ τους σὲ ραδιουργίες καὶ ρουσφέτια.

«4) Ὅπουργεσιο ἀπὸ Μπενάκη, Στρέητ, Πασπάτη, Τζιρό. Οἱ σημεργοὶ πολιτεψτάδες δὲν ξέρουν νὰ μοιράσουν διὸ γαϊδάρων ἄχερα. Ο τόπος χρειάζεται ἀργανισμὸ κι' οἱ τέσσερεις ποὺ εἴπαμε μποροῦνε νὰ τὸν δργανίσουν.

«5) Δικαστήρια σωστά. Τὰ μισὰ ἀπ' διτεῖχουμε τώρα μὲ διπλοὺς μιστούς. Δικαστῆς νὰ μὴ γίνεται ἀν δὲ χρημάτισε ἐνεργός δικηγόρος δέκα χρόνια.»

Αὐτὰ μᾶς γράφει δ φίλος ποὺ ζεῖ στὸ Ἑξατερικό. "Ισως ἀπὸ μακριὰ φαίνουνται τὰ πράματα καλύτερα καὶ μπορεῖ δ φίλος νάχει δίκιο σὲ δλα ἡ καὶ σὲ μερικά. Ἐμεῖς δημοσιεύουμε πρόθυμα τὴ γνώμη του κι ἀς ἔρθεις ὅποιος θέλει νάν τὴ συζήτησει. Ο «Νουμᾶς» είναι λεύτερο βῆμα. Δὲν ἔπιθάνει γνώμες. Συζητεῖ. Κι ἀπὸ τὴ συζήτηση, τὸ ξέρει, βγαίνει πάντα ἡ καλύτερη καὶ ἡ σωστότερη γνώμη. Σύμερα, μὲ τὸ γράμμα ποὺ δημοσιεύουμε παραπάνου, πέντε θέματα παρουσιάζουνται γιὰ συζήτηση. Κι δλα τους σπουδαῖα. Κι δλα τους ἀγγίζουνται στὸ πιὸ σοβαρὰ σημάδια τὴ σημερνή μας κατάσταση. "Ἄς τὰ προσέξουμε λοιπὸν κι ἀς τὰ συζητήσουμε. Ἐμεῖς δποια γνώμη, δικιολογημένη δμως πάντα, μᾶς σταλθεῖ, θὰν τὴ δημοσιέψουμε. Είτε συφωνεῖ μὲ τὰ παραπάνου, εἴτε δχι. "Ο, τι δηλώσαμε ἀλλοτε, σὰ συζητιότανε στὶς στήλες τοῦ «Νουμᾶ» τὸ σοσιαλιστικὸ ζήτημα, τὸ δηλώνουμε καὶ σήμερα : Οἱ συντάχτες τοῦ «Νουμᾶ» μπορεῖ νάχουν πι αὐτοὶ τὴν ἀτομικὴ τους γνώμη γιὰ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ κάθε λογῆς ζητήματα, μὰ δ «Νουμᾶς», ώς σύνολο, νὰ πούμε, ὡς ἀντιπροσωπεύοντας δηλ. δσους ἀγωνίζουνται κάτου ἀπὸ τὴ σημαῖα τῆς γλωσσικῆς ξαναγέννησης, δὲν μπορεῖ νάχει δριμένες πολιτικὲς ἀρχές, ἀφοῦ δ κάθε συνεργάτης του, κι δ κάθε ἀναγνώστης του ἀκόμα, εἶναι λεύτερος νὰ διαστρέψει ἀπὸ τὶς στήλες του τὴ γνώμη του καὶ νὰ κηρύξει τὶς ἀρχές του.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

CRÉPUSCULE

Un immense chemin séparait nos cemeures
Qui s'élevaient naguère en des pays distants :
Or, voici que l'Amour, δ miracle, effaçant
L'espace, les plaça si près, était-ce un leurre ?
Que nuit et jour je te voyais, et nuit et jour
Comme un baiser léger me frôlait ton haleine.
Mais, par un crépuscule obscur et triste et lourd,
Nos maisons comme alors redevinrent lointaines.
Le long chemin rempli de ronce et de chardons
Reparut et adieu ce qui faisait ma joie,
Maintenant le chemin, les chardons qui verdoient
Et la ronce à jamais séparent nos maisons.

ALKAIOS

Traduit du grec moderne par

PIERRE BAUDRY